

De Libertijn

maandblad voor buitenkerkelijke jongeren

Orgaan van de Humanistische Jongeren Gemeenschap

2 JAARGANG

Mei 1952

No. 4

25 JUNI:

Verkiezingen.

Door de aanhangers van verschillende niet-godsdienstige levens- en wereldbeschouwingen is in de laatste tientallen jaren steeds meer gewezen op de verantwoordelijkheid, die iedere mens draagt en op het feit, dat hij zich daarvan goed bewust dient te zijn. Hoewel dit niet direct zo geformuleerd is wijzen ook de Humanistische Jongeren Gemeenschap en het Humanistisch Verbond in hun beginselverklaring op deze verantwoordelijkheid: in punt twee van deze verklaring wordt immers geschreven over de behoefte die de mens gevoelt zich een beeld van de werkelijkheid te vormen; iedere medemens heeft met ons deel aan die werkelijkheid en aangezien iedereen bouwt aan deze werkelijkheid (of hem afbreekt!) heeft ieders beslissing invloed, hoe gering ook, op de loop van het wereldgebeuren. De beginselverklaring van het Humanisme in Nederland noemt alleen de culturele verantwoordelijkheid bij name, doch de staatkundige bijv. is even belangrijk, zoniet belangrijker, aangezien de laatste grote invloed heeft op de mogelijkheid tot het aanvaarden van een culturele verantwoordelijkheid.

Het dragen van verantwoordelijkheid houdt in, dat wij een keuze zullen moeten doen. Deze moet in volkomen vrijheid kunnen geschieden, een vrijheid die geen bandeloosheid inhoudt zoals velen buiten het Humanisme beweren, daar een keuze niet alleen beslissend is voor onszelf, doch tevens voor de gehele samenle-

ving. Trachten een keuze te ontwijken zou waarlijk on-humanistisch zijn, omdat men dan zou proberen te ontkomen aan de vaak vergaande consequenties.

In dit verband wil ik vooral wijzen op de staatkundige situatie, waarin wij de volgende maand opnieuw ons standpunt kunnen bepalen. Vele H.J.G.-ers zullen dit jaar voor het eerst hun stem mogen uitbrengen en het spreekt vanzelf, dat zij dit zullen doen op de partij, die het meest hun idealen nastreeft en die de grootste mogelijkheden voor de ontplooiing van een werkelijk Humanisme biedt. Niettemin zal het voor vele toch moeilijk zijn een keuze te doen, doch het blanco laten van het stembiljet zou een foutieve houding zijn, zoals hierboven reeds opgemerkt is. Er is wel eens gevraagd of het Humanisme als zodanig een bepaalde richtlijn geeft bij het doen van een politieke keuze. Een antwoord hierop is moeilijk; het Humanisme staat persoonlijke vrijheid voor, acht deze zelfs een voorwaarde voor de ontplooiing van het Humanisme en het acht dit onmogelijk zonder de principiële erkenning van sociale gerechtigheid. Als zodanig zal het bijv. een dictatuur afwijzen. Een negatieve afpaling is dus niet zo moeilijk. Positief wordt het lastiger, omdat daar de persoonlijke meningen zeer sterk uiteen zullen lopen. Tenslotte zijn politiek en Humanisme twee verschillende grootheden, al houdt de laatste een keuze ten opzichte van de eerste in. Dr. van Praag heeft dit aardig geformuleerd door te zeggen: "Het Humanisme is niet pro-Amerikaans, ook niet pro-socialistisch of pro-kapitalistisch. Het is pro-humanistisch. Dat wil zeggen, dat het niet anders kan dan iedere werkelijkheid, ook de politieke, toetsen aan de waarden en de waardigheid van de lijdende mens, hier en nu."

Teneinde onze keuze zo gefundeerd mogelijk te laten zijn, heeft het nut de verschillende programma's der politieke partijen door te zien. Uiteraard zullen wij hierbij, naast de economische plannen, ook oog moeten hebben voor de geestelijke plannen. Voor een belangrijk deel is het Humanisme een geestesstrooming, die wij bewust of onbewust in onze keuze zullen betrekken. In zekere zin geeft het Humanisme dus wel een richtlijn bij het doen van de politieke keuze. Voor het Humanisme zijn de geestelijke plannen van de meeste partijen helaas somber. Van enkele nl. de confessionele partijen is de te voeren politiek zeer nauw verbonden met de godsdienst en soms geheel daarop gebaseerd, de meeste dezer partijen vallen dus buiten het veld onze keuzemogelijkheden.

Onze keuze zal zich zonder twijfel naar de democratie richten, hoe ondefinieerbaar dit begrip ook geworden mag zijn. Een onderdeel ervan is geestelijke vrijheid, doch er zijn slechts enkele partijen, die deze als na te streven ideaal met name in werkprogramma of plan noemen. De meeste onzer zullen dus - m.i. geheel gerechtvaardigd - hun keuze op deze kant laten vallen.

Van de weinige politieke stromingen die na een dergelijke schifting overblijven zou ik het democratische socialisme en het liberalisme willen noemen; ofschoon bijv. de Partij van de Arbeid het Humanisme niet direct noemt en de Volkspartij voor Vrijheid en Democratie in hoofdzaak over het Christendom spreekt en daarbij vermeldt, "dat de VVD zich er ten volle rekenschap van geeft, dat de zedekundige beginselen van het Christendom worden aangehangen door zeer velen, die de Christelijke godsdienst niet belijden" ziet het er toch naar uit, dat hier betere kansen liggen voor de vormgeving aan de humanistische gedachtenwereld dan bij de verschillende confessionele partijen.

Wanneer het om geestelijke zaken gaat is er dus zeker een richtlijn, die onze keuze mede kan bepalen, de zuiver in het politieke vlak liggende ideeën van ieder persoonlijk - vooral ook op economisch terrein - zullen echter tenslotte de doorslag geven bij de uiteindelijke beslissingen wie we zullen kiezen.

HANS MOZES

"De Libertijn"
=====

Orgaan van de Humanistische Jongeren Gemeenschap.

Onder redactie van: Hans Mozes, Henk Schippers, Vrin de Jong, Wim Hartman (verteg.HB) en Jan H. Homburger(hoofred.); vaste medewerker: Karel J. Heymans.

Redactie: Marathonweg 32', Amsterdam-Z.

Administratie: Kruislaan 196 hs, Amsterdam-O.

Abonnementsprijs: H.J.G.-leden: gratis; niet-leden: f 1.85 per jaar; losse nummers 25 cent; betalingen: postgiro 5848.02 t. n.v. Penningm. van de H.J.G., N.Z. Voorburgwal 252, Amsterdam.

Alg.Secr.esse v/d H.J.G.: Mej. Els Brouwer, Grensstr.6, A'dam-O.

U vindt het waarschijnlijk net zo vervelend als wij om een kwitantie verhoogd met kosten aangeboden te krijgen. Wilt U daarom het abonnementsgeld voor De Libertijn op onze giro storten?

DE REDACTIEWIJZIGING

Zoals in het vorige nummer reeds medegedeeld, heeft de redactie een belangrijke wijziging ondergaan, doordat Karel Heymans zijn functie als hoofdredacteur neerlegde en mij daarna gevraagd werd deze taak thans op mij te nemen. Ik weet, dat Karel, als oprichter ook van het blad, in het afgelopen jaar zeer veel werk voor De Libertijn verzet heeft, waarvoor ik hem, mijn vroegere "Redactiechef" hier nog eens hartelijk wil bedanken, ik weet echter ook, dat Karel, door zijn studie gedwongen, niet steeds voldoende contact met zijn mederedactieleden kon houden, waardoor De Libertijn wel eens een aanzien kreeg, dat ook Wim Hartman en mij critiek ontlokte.

Met deze moeilijkheid voor ogen heb ik de nieuwe redactie, met instemming van het D.B. v/h DB., dan ook voor het grootste deel gevormd uit leden van de gemeenschap Amsterdam. Niet dus, omdat ik een voorstander zou zijn van een sterke centralisatie of omdat ik zou menen, dat alleen Amsterdam goede redactieleden zou herbergen. Integendeel, ik ben ervan overtuigd, dat ook in de andere gemeenschappen capabele krachten schuilen. Voor het samenstellen van een goed verzorgd en homogeen, maar liefst niet eenzijdig orgaan van een zo jonge organisatie als de H.J.G. is het echter m.i. nodig, dat de redactieleden in staat zijn geregeld en ook mondeling contact te houden m.a.w. dat zij in één gemeenschap woonachtig zijn.

Om anderzijds toch een zekere mate van decentralisatie en gelegenheid tot contact met de gemeenschappen te krijgen blijft Wim Hartman redacteur en Karel Heymans vaste medewerker, terwijl ik het plan heb ook uit andere gemeenschappen vaste medewerkers aan te trekken. Wim heeft daarenboven zitting in de redactie als vertegenwoordiger van het hoofdbestuur, daar Henk Schippers en Vrin de Jong dit niet qua hun functie maar qua hun persoon doen. Hans Mozes behoeft ik niet meer voor te stellen, daar hij reeds voldoende bekendheid heeft verworven door zijn heldere samenvattingen van het besprokene op het weekend in Reeuwijk.

Voor het welslagen van De Libertijn is echter ook nodig, dat de leden en belangstellenden van de H.J.G. beseffen, dat De Libertijn hun eigen blad is. Schrijf korte pakkende artikeltjes, (maximaal 800 woorden) over elk onderwerp, waarvan je veronderstelt, dat het andere gelijkgezinde jongeren belang in kan boezemen en stuur die aan mij: mijn brievenbus is erg ruim. Denk vooral niet: ik heb wel een idee, maar ik kan niet schrijven.

Een werkelijk slecht geschreven artikel (en die komen heus maar heel weinig voor) wordt door ons tot een leesbaar stukje omgewerkt en zelfs wanneer een bijdrage door de redactie helemaal ongeschikt zou worden geacht krijg je een bericht met de motiveering van dat besluit. Juist door je gedachten eens op papier te zetten kun je zelf tot groter klaarheid komen. Aarzel dus niet, maar pak de pen. En vergeet niet, dat De Libertijn een jongerenblad is: naast het vele "zware" mag gerust iets "lichters" komen!

En dan nu nog enkele zakelijke dingen. Artikelen en bijdragen zonder ondertekening zijn voor rekening van de redactie, terwijl artikelen voor rekening van mij, in mijn functie van hoofdredacteur, ondertekend zullen worden met HR. Alle andere ondertekende artikelen zijn qua inhoud voor rekening van de schrijvers; Hierdoor krijgt de redactie de mogelijkheid ook artikelen op te nemen, met de strekking waarvan zij het niet eens is. Van bijdragen, welke met een motto worden ondertekend, zijn naam en adres van de inzenders steeds bij de redactie bekend, zodat die aan belangstellenden kunnen worden verstrekt.

Tot slot wil ik de hoop uitspreken, dat De Libertijn zich met de medewerking van redactie, vaste medewerkers, leden van de H.J.G. en belangstellenden verder moge ontwikkelen tot een levensorgaan van een groep bewust levende jongeren.

HR.

OVER FARIZEERS GESPROKEN.....

Je komt ze nogal eens tegen, de HJG-ers onderhoudende artikel 31 K.O.; rechtzinnige figuren, wie het "bij mij vindt ge de waarheid" diep in het gelaat staat gesneden. Ze weten zich zo lekker af te zetten op de lieden die menen dat de kerken toch lekker beroerd niet zijn. Vlot spuiten ze dan een hele serie recensies over de gevallen op die het tegendeel bewijzen, van de dominee in Doornspijk die tegen doorlichting was tot minister Mulderye toe.

Als je dan wijst op de vele godsdienstige jongeren die niet bekrompen en wel verdraagzaam zijn, antwoorden ze met een klaagzang over de jeugd die niet "Strijdbaar" meer is. Ik krijg bij zo'n gesprek altijd het gevoel, dat ze hun leven zullen eindigen in de oerwouden van Nieuw-Guinea, het humanisme brengend aan de Papoea's.

En eerlijk gezegd - dat zou me niet spijten. We hebben geen behoefte aan farizeeërs, maar wel aan bewuste jonge mensen, die het leven aanvaarden zoals het is, en er samen met andere jongeren - ook als die een andere levensbeschouwing hebben - iets goeds van trachten te maken. Als we ons opsluiten in ons humanistische huisje komen we er niet. Wij (willen) leven en handelen vanuit ons humanisme, anderen vanuit hun godsdienst, maar het verschil in levenshouding blijkt dikwijls wonderlijk klein te zijn. Daarom mogen wij geen buitenkerkelijke secte vormen, maar dienen we met de uiterste verdraagzaamheid contact te zoeken buiten onze kring.

Dat ons ledental het laatste jaar nog niet sterk is gestegen geeft te denken. Wat we moeten doen is: samenwerken met anderen en van de H.J.G. een tehuis maken voor geestverwanten (daartoe behoren duizenden jongeren!). Dus niet de fundamenteën van onze gemeenschap versieren met mooie theoretische krullen, maar het gebouw bewoonbaar maken.

Henk S.

Een humanisten zijn beginselverklaring

"Nu weet ik wat die beginselverklaring van jullie inhoudt, maar veel verder ben ik nu nog niet. Wanneer ik een paar oude belijdenisgeschriften en de Heidelberger Catechismus nauwlettend doorlaes, weet ik tenminste wat elk orthodox protestants mens gelooft en als ik een of ander klein boekje over de Rooms-Katholieke leer koop, krijg ik ook een vrij helder begrip van wat de Rooms-Katholieke kerk leert en van wat de Rooms-Katholieke gelovige dus gelooft. Maar neem ik nu jullie beginselverklaring, dan leer ik bijv. dat het humanisme een levens- en wereldbeschouwing is, welke zich baseert op de eerbied voor de mens, zonder uit te gaan van het bestaan van een persoonlijke godheid. Gelooft de humanist dan wel in het bestaan van een onpersoonlijke godheid?"

Hij zei het een beetje kregel. Bij zijn vorige bezoek had ik hem, omdat hij wel belang stelde in de H.J.G., een paar oude Libertijnen en een exemplaar van de beginselverklaring meegegeven, maar uit zijn toon bleek nu duidelijk, dat hij zich daarvan meer voorgesteld had en dat hij zich eigenlijk een beetje "genomen" voelde. Het leek mij dus maar het beste bij het begin te beginnen:

"Kijk, er is natuurlijk een groot verschil tussen een orthodox

protestantse of een Rooms-Katholieke gelovige en een humanist."

"Ja, dat hoeft je mij niet te vertellen, maar ik vroeg je wat over die beginselverklaring van jullie".

"Val me nu eens niet in de rede, dan kan ik het je rustig uitleggen. Natuurlijk weet je dat een Christen niet hetzelfde is als een humanist, maar er is bovendien een belangrijk karakterverschil tussen de Christelijke geloofsleer en een humanistische beginselverklaring. De Christelijke geloofsleer is nl. bindend voor elke Christen. Heel sterk komt dit tot uiting in de R.K. kerk, waar in verschillende dogma's is vastgelegd wat iedere Rooms-Katholiek verplicht is te geloven. In de Protestantse kerken is dit in mindere mate het geval, maar toch heerst in het gehele orthodoxe protestantisme eenvormigheid in de mening, dat Jezus de zoon van God is en op de derde dag na zijn dood weer herrezen is, terwijl elke orthodoxe protestant zich zijn God als een persoonlijk wezen denkt."

"Ja, maar toch niet altijd als mens?"

"Nee, dat niet, maar in elk geval toch wel als een wezen, dat denkt en wil, dat liefderijk is of straft en tot wie men kan spreken, ja, aan wie men zelfs iets kan vragen. In het algemeen kun je het misschien het beste zo zeggen: Tegenover een persoonlijk god staat de mens in een ik-gij verhouding, tegenover een onpersoonlijk god in een ik-het relatie. Bovendien zijn dergelijke stellingen niet voor verandering vatbaar. Een R.K. dogma bijv. geldt altijd en overal en voor iedereen."

"Die beginselverklaring van jullie dan niet?"

"Nee, niet in die mate. De beginselverklaring van de H.J.G. geeft alleen aan welke minimumkenmerken iemands levens- en wereldbeschouwing moet vertonen, willen wij die humanistisch noemen. Eigenlijk duidt deze beginselverklaring niet meer aan dan een bepaalde gedachtsfeer, een zeker geestelijk klimaat en dat is natuurlijk altijd moeilijk in woorden te vatten. Die begrippen zoals "eerbied voor de menselijke persoonlijkheid", niet uitgaan van een persoonlijk godheid", "de mens is een redelijk en zedelijk wezen" vormen alleen het skelet, waaromheen en waarbinnen elke humanist zelf de muren en het interieur van zijn geestelijk huis bouwt naar eigen inzicht en vooral naar eigen geaardheid. En die beginselverklaring is ook zeker niet à priori onveranderlijk. Een humanist gaat ervan uit, dat zijn wereldbeeld detoets der rede moet kunnen doorstaan; zo zou het dus mogelijk kunnen zijn, dat een bepaalde ontdekking bijv. op natuurwetenschappelijk gebied hem noodzaakt een bepaald begrip uit zijn beginselverkla-

ring te herzien. Om het dus nog eens kort te zeggen: Elke humanist heeft zijn eigen levens- en wereldbeschouwing, die enerzijds kan afwijken van die van de andere humanisten, maar anderzijds daarmee een aantal typische kenmerken gemeen heeft, zodat wij van een bepaald geestelijk klimaat kunnen spreken, dat aangeduid is in de beginselverklaring."

"Het begint me nu wel iets duidelijker te worden. Het is dus zo, dat elke humanist - hoe verschillend overigens - bijv. het bestaan van een persoonlijke godheid ontkent?"

"Ho-ho, nu ga je weer te ver. Er zijn inderdaad humanisten die het bestaan van een dergelijke godheid ontkennen. Er zijn er echter ook, die juist - ter completering van hun wereldbeeld - tot het bestaan ervan besluiten. En er is een derde groep, die meent op dit gebied principiël geen oordeel te kunnen vellen, dus een agnostische houding te moeten aannemen. Al deze verschillende humanisten stemmen echter weer daarin overeen, dat zij bij het opbouwen van hun levens- en wereldbeschouwing geen van allen bij voorbaat van een persoonlijk god u i t g a a n. Meer zegt de beginselverklaring dan ook niet".

"Dan is het dus zeker ook zo, dat er ten aanzien van het bestaan van een niet-persoonlijk god onder humanisten verschillende meningen bestaan?"

"Precies. Er zijn humanisten voor wie een onpersoonlijk gods-begrip geen enkele waarde heeft. Zelf geloof ik echter sterk in een eenheid van alles wat is, zowel wat materie als wat geest betreft, voorzover die twee althans onderscheiden kunnen worden. Zelf zou ik er geen bezwaar tegen hebben deze totaliteit god te noemen, als dat niet zo onnoemelijk veel misverstanden zou oproepen. Maar je kunt mij met een gerust geweten religieus humanist noemen, als je dan maar bedenkt, dat "religieus" en "godsdienschtig" twee verschillende begrippen zijn. Duidelijk?"

"Ja, ons gesprek heeft wel verhelderend gewerkt. Ik zal jullie beginselverklaring nu nog eens doornemen, dan praten we daar nog wel eens over".

De Griekse woordstam "gno-" betekent "weten, kennen", het @vnen eens Griekse voorvoegsel "a-" betekent, evenals in bijv. associaal "niet". Agnostisch wil dus zeggen "principiël niet-wetend

JHH.

Willen zij, die hun copy getypt inzenden, die voortaan in vijfvoud doen? Bij voorbaat hartelijk dank. Inzendingen voor het volgende nummer binnen 14 dagen aan Marathonweg 32', A'dam.

EEN OPTIMISTISCH GELUID !

VERDRAAGZAAMHEID IN DE PRACTIJK.

Over verdraagzaamheid en eerbied voor elkanders meningen is al te veel gesproken, gediscussieerd en geschreven, maar er is helaas te weinig gedaan. Dat het immers met die verdraagzaamheid en die eerbied voor elkaar nogal slecht gesteld is, merken we toch allemaal in de omgang met "medemensen", in de pers en voor de radio oh, ja, ook in de Staten-Generaal. Denk maar eens aan het "Stenen voor Brood" van minister Mulderij.

Het H.V. in de Zaanstreek organiseerde onlangs tesamen met de H.J.G. aldaar, een propaganda-bijeenkomst onder de titel: "Stenen voor Brood!". De dag daarna telde het H.V. vijf leden meer!! En dat is nog maar een klein begin. Ja, Minister Mulderij mag meer van dergelijke vijandige gezegden uiteten

Maar dan is met de verdraagzaamheid en eerbied, twee essentiële menselijke waarden, iets niet in orde. Zeer nafef, schijnt dan ook ons hoofdbestuur, dat contact met andersdenkenden aanbeveelt. Luisteren naar en een goed gesprek met Rooms-Katholieken, Gereformeerden e.d. schijnen in deze tijd van onverdraagzaamheid en hokjesgeest toch immers een utopie, een niet te verwezenlijken ideaal? Toch ligt de werkelijkheid onder de jongeren van deze tijd anders.

Dat bleek in de Zaanstreek wel duidelijk op een door de Zaanse Studenten Vereniging georganiseerd Zaalforum, waar jongeren van verschillende levensbeschouwelijke en politieke overtuiging allerlei vragen afvuurden op deskundigen, eveneens van diverse pluimage. Wij, humanistische jongeren, achtten toen de tijd gekomen tot uitvoering van een groots plan. We wilden komen tot een soort plaatselijke jongeren-gemeenschap, die de gemeenschappelijke belangen van de jeugd zou behartigen en grote manifestaties zou voorbereiden en uitvoeren.

Allereerst werd een organiserend comité ingesteld, waarin behalve twee humanisten, ook een vertegenwoordiger van bovengenoemde Studenten Vereniging en een van de Nederlandse Padvinders Vereniging zitting namen. Dit comité organiseerde eind Februari in Zaandam een bijeenkomst, waar, na een mondelinge aansporing, de meeste verenigingen vertegenwoordigd waren. Vele plannen werden opgesteld, met het doel te geraken tot beter contact en hechtere samenwerking tussen de Zaadamse jeugd- en jongerenverenigingen. Een vruchtbare bespreking in vriendschappelijke sfeer en op basis van verdraagzaamheid en gelijkwaardig-

heid was hiervan het resultaat.

Thans wordt door Gereformeerden, Rooms-Katholieken, Socialisten en Communisten, om alleen maar enkele uitersten te noemen, eensgezind gewerkt aan de uitvoering van vele plannen, zoals: een avond "Jongerenproblemen", 3-Mei-herdenking, 5-Mei-viering, Jeugdconcerten, Opstelwedstrijd. Een gemengde redactie-commissie zorgt ervoor, dat een maandelijks rubriek in een der dagbladen wordt opgenomen. Onder de jongeren is verdraagzaamheid zeker geen utopie meer. De tijd is rijp voor de verwezenlijking van jullie idealen. Gript je kans. Wie hulp of inlichtingen wil schrijven naar:

K. ZONDERLAND, Langestr. 1, Zaandam

Wat anderen schreven.

"Jeugd en Humanisme", zo is een artikel in het R.K. dagblad De Tijd getiteld, dat wij eerst nu onder ogen kregen. In de vastentijd werd door een Haarlemse R.K. jongerenorganisatie een serie bezinningsavonden belegd, waarop door enkele jongeren gereageerd werd met de vraag: "Waarom geen dansgelegenheid na een eventuele pauze? Wij zijn daar nog altijd veel te huiverig voor.."

Hierop antwoordt de schrijver in De Tijd met een tegen de uit deze vraag sprekende geest gericht betoog, dat begint met de zin: "Een van de gevaarlijkste aanduidingen voor een verdere ongunstige ontwikkeling in de religieuze gezondheidstoestand van ons volk is de vervlakking, die wij in de ideeën en de daarop gebaseerde levenshouding van veel jonge mensen kunnen waarnemen" en culmineert in de woorden: "Men zou kunnen zeggen, dat er nu in brede katholieke kringen, zowel in de steden als op het platteland, zowel boven als beneden de Moerdijk, een humanistische levenssfeer groeit, waarin alle voorwaarden aanwezig zijn voor de vervlakking, die we hierboven signaleerden".

Wanneer dit artikel ontsproten zou zijn aan de pen van een R.K. jongere, die het Humanisme niet kent, zouden wij slecht reageren met de woorden, dat hier iemand schrijft, die geen begrip heeft van datgene waarover hij schrijft. Wanneer wij echter uit de ondertekening leren, dat hier P.W. (Pater Piet Wesseling, geestelijk vader van de R.K. jongerenbeweging "Dit is leven" en spreker voor jongeren voor de K. R. O.) aan het woord is, die suggereert, dat vervlakking inherent zou zijn aan humanisme dan achten wij deze wijze van bespreking van het probleem "Jeugd en Humanisme" ronduit onbehoorlijk!

WARM.....

Warm. Heel erg warm was het. De Bilt had temperaturen voorspeld tot 32 graden Celsius en ieder die maar even kon was de hete stad ontvlucht. Hoewel het een werkdag was, was het dan ook lang niet stil op de wegen buiten de stad. En daar ik toch ook net eender ben als ieder ander, reed ook ik op mijn oude fiets langzaam langs het meer, vanwaar tenminste een klein beetje koelte kwam. De mensen die ik tegen kwam reden ook alle maal langzaam met een gezicht waarvan de verveling heel duidelijk af te lezen was. Trouwens, mijn eigen gezicht zal wel niet veel anders te zien gegeven hebben, diezelfde lusteloosheid van al die anderen, die ook alleen maar naar buiten gegaan waren om niet binnen behoeven te zijn.

Zo reden we dus allemaal tesamen en toch ieder apart, heel langzaam en het bleef warm, heel erg warm.

De oase kwam aan het einde van het fietspad; daar staat nl. die bekende boerderij, dat melkhuis, waar ik trouwens zelden iemand melk heb zien drinken. Het was er druk, maar toch vond ik nog een tafeltje met twee stoelen, die tenminste gedeeltelijk in de schaduw stonden. Ik vlijde me neer en daar het nog even duurde voordat er iemand kwam om mijn bestelling op te nemen, kortte ik de tijd op de manier zoals ik dat altijd doe als ik alleen ben in een lunchroom, een bioscoop of een trein. Ik stak een sigaret op en lette op de andere mensen, vooral op die van de andere sexe. En toen viel mijn oog op haar; zij was juist binnen gekomen en bezig haar fiets in het wat volle rek te zetten. Ik schatte haar net 20 jaar, ze was mooi; niet te lang, een aardig gezicht en prachtig donkerblond haar. Haar leuke vlotte jurk was blauw, een mooie kleur blauw

Toen was ze klaar met haar fiets en begon speurend uit te kijken naar een stoel met schaduw. Ik wist, dat de enige lege die aan mijn tafeltje was en even later hoorde ik dan ook haar stem: "Is deze plaats vrij?". In elke jeugdherberg zou ik gezegd hebben: "Ja hoor, ga maar zitten" en ik was meteen een prettig gesprek met haar begonnen. Nu echter zei ik alleen: "Zeker".

Zij ging zitten, pakte een doosje sigaretten en stak er één op. Toen ik de lucifer volgde zag ik dat zij dezelfde lusteloze uitdrukking in haar toch leuke gezicht had van al die anderen. Maar juist toen ik daarover wilde gaan nadenken, werd ik onderbroken.

"En, juffrouw, mijnheer?"

Zij bestelde één cola en ik één chocomel, de beste drank die er is en die beslist in de hemel geschonken zou worden als die er was, de hemel wel te verstaan. Even later dronken we, zij haar cola en ik dat heerlijke lichtbruine koele nat.

Voor korte tijd waren we verfrist, maar toen we lui bleven zitten en nog een cigaret opstaken, aan twee verschillende lucifers, kreeg ik het weer warm en besloot maar op te stappen. Alsof dat afgesproken was stonden we precies tegelijk op. Haar fiets stond echter meer naar voren in het rek en zo reed ik achter haar naar het fietspad, langzaam lusteloos.

Zij ging rechts- en ik linksaf; tenslotte ben ik principieel. En het bleef warm.....

JHH.

H.J.G.-WEEKEND TE AMSTERDAM.

Door de plaatselijke gemeenschappen Amsterdam, Haarlem en Beverwijk zal op 28 en 29 Juni een gewestelijk weekend te Amsterdam worden gehouden, waar ook leden van andere gemeenschappen welkom zijn. Het doel is de versteviging van het contact tussen de leden van niet te ver uiteen liggende gemeenschappen.

Het programma, dat nog niet geheel vaststaat vermeldt in elk geval een culturele avond en een wandeling door oud-Amsterdam terwijl Mr. H.B.J. Waslander toezegde te zullen spreken over "Humanisme en Democratie", gevolgd natuurlijk door discussie. Het programma zal niet te overladen worden, teneinde de deelnemers in de gelegenheid te stellen elkaar persoonlijk beter te leren kennen. Hierom geschiedt de overnachting ook bij Amsterdamse leden van H.J.G. en - voorzover nodig - H.V. De kosten konden hierdoor beperkt blijven tot slechts f. 1,-

Opgaven, zowel van deelnemers als van gastvrouwen en -heren worden ingewacht bij Hans Mozes, Willaertstr. 12'', Amsterdam. Het aantal plaatsen voor het weekend is beperkt, geef je dus zo spoedig mogelijk op.

H.J.G.-ZOMERKAMP 1952 (jij komt toch ook?)

Je ontving de kampfolder nog niet? Noteer dan direct, dat je van 2 - 9 Augustus naar Dieren kunt, midden in de bossen op een ideaal kampeerterreintje. Voor de oude bekenden hoeft ons 4e Zomerkamp geen nadere uitleg: dulle tochten, nachtwandelingen, waterballetten, sportwedstrijden en..... hevige discussies; ze komen natuurlijk allemaal! En de "nieuwelingen"? Natuurlijk ook. Vraagt direct inlichtingen bij: Els Brouwer, Grensstr. 6, A'dam.